

JÁNOVI LICHNEROVI

V Košiciach dňa 30. apríla 1945

Na Československom generálnom konzuláte v Istambule alebo na Čsl. vyslanectve v Ankare pracuje nateraz Dezider Bukovinský, bývalý zástupca Dovusu pre Turecko, ktorého osobne poznám a ktorý pre vec odboja urobil vo svojej funkcii cenné služby. Keď sa mi hlásil telegraficky v Moskve a pýtal sa ma, čo má robiť, požiadal som ho, aby zostal na svojom mieste, zistil nákupné i transportné možnosti v Turecku a poslal nám o tom správu cez naše vyslanectvo v Moskve.

Upozorňujem Vás na to, že v Turecku máme človeka, ktorý je vo svojom odbore veľmi zdatný, a disponujte s ním podľa Vášho uváženia. Ďalšie podrobnosti o ňom môže Vám podať dr. Kirschteyer, zamestnaný u Vás.

S úctou

L. Novomeský

Ján Lichner (1897—1979), za prvej vojny legionár v Rusku, po prevrate vyšší úradník, príslušník agrárnej strany (r. 1938 aj on podpísal dohodu s HSLS). R. 1939 organizoval odbojovú skupinu, r. 1940 emigroval do Londýna, stal sa členom Štátnej rady, potom ministrom emigrantskej vlády. Po oslobodení štátny tajomník Ministerstva zahran. obchodu, neskôr št. taj. MNO. Vo februári podal s reakčnými ministrami demisiu.

D. Bukovinský (nar. 1913), pracovník Dovoznej a vývoznjej spoločnosti v Bratislave, cestoval v rokoch vojny často do Istambulu, vynášal správy pre zahraničný odboj, prinášal jeho inštrukcie pre odboj domáci. Úzko spolupracoval najmä s L. Novomeským, vtedajším redaktorom časopisu *Budovateľ*, orgánu Dovusu, ktorému dodával informácie dôležité pre komunistický odboj. Do vlasti sa z poslednej cesty nemohol vrátiť, lebo klérofašistické orgány odhalili pred SNP jeho činnosť. Novomeský mu v októbri 1944 písal z Londýna. D. B. sa mu

v odpovedi na spomínaný telegram z Moskvy 16. XII. sťažoval, že je chorý z „ničnerobenia“ a žiadal pomoc. 25. I. 1945 znovu ponúkol svoje služby doma alebo v zahraničí. Vrátil sa v r. 1945 a pracoval na Ministerstve zahraničného obchodu atď.